

[Justitsministeren.]

sige, at jeg har i den Henseende aldrig principielt været af nogen anden Opfattelse end Oppositionen i Øjeblikket. Det er for mig et rent praktisk Spørgsmaal, om man tør overlade Foranstaltningen til Gennemførelse af Administrationen ved kongelig Anordning, eller om man i givet Tilfælde skal kræve Lovhjemmel. I det Øjeblik Rigsdagen mener, der bør kræves Lovhjemmel, vil det formentlig aldrig møde nogen Modstand fra den nuværende Regerings Side. Derfor anbefaler jeg altsaa de stillede Ændringsforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—10

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges uden Afstemning.

§ 11, saaledes ændret, og §§ 12—51

vedtoges uden Afstemning.

§ 52 ansaas som

forkastet uden Afstemning.

§ 53

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til den under Nr. 17 paa Dagsordenen opførte Sag:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ministrenes Ansvarlighed.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1121; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1659).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Fr. Dalgaard): Om dette Lovforslag er der desværre ikke blevet fuld Enighed i Udvalget, idet Venstres Medlem-

mer ikke ønsker at medvirke paa samme Basis som de øvrige Partier med Hensyn til Lovforslaget, men stiller særlige Ændringsforslag.

Der er stillet nogle Ændringsforslag, dels af hele Udvalget, dels af de to Grupper, idet Lovforslaget, som det ogsaa er fremhævet ved første Behandling, er et ret indviklet Forslag og paa adskillige Steder bundet i den gamle Affattelse, Lovforslaget har haft fra den meget omfangsrige Behandling, det har faaet for 25—30 Aar siden, hvor man havde affattet i hvert Fald en Del af disse Paragraffer meget teoretisk. Det gaar igen i dette Lovforslag, selv om det er erkendt fra alle Sider, at Teksten er blevet en hel Del moderniseret. Der er dog blevet tilbage adskillige teoretiske Vendinger.

Hele Udvalget har været enigt om at foreslaa visse sproglige Ændringer. Det gælder det ved Ændringsforslagene 1—3, 8—11 og 15 foreslaaede. Det er nærmest sproglige Ændringer, her er Tale om. Dernæst har hele Udvalget været enigt om at udforme de to Paragraffer 5 og 6, der, som de foreligger i Lovforslaget, er formet negativt, i positiv Retning, men man er inden for Udvalget ikke enigt om, paa hvilken Maade det skal ske. Efter Justitsministerens Ændringsforslag bliver §§ 5 og 6 affattet saaledes, at man positivt fastslaar Ansvar og derefter foretager nogle Undtagelser ved et Ændringsforslag, nemlig Ændringsforslag Nr. 13, som der heller ikke er Enighed om. Det drejer sig om Forældelsesfrist for Strafansvar. Den er i Lovforslaget sat til 2 Aar, og der er saa i Lovforslaget bestemt, at denne Frist skal kunne udstrækkes, idet det i alle Tilfælde kræves, at der, før Ansvar for et Forhold, som vil kunne rammes efter Ministeransvarlighedsloven, bortfalder ved Forældelse, skal være afholdt et nyt Rigsdagsvalg, og der lægges saa eventuelt til denne Frist 3 Maanedes af den nye Rigsdags-samlings Tid, saa at Forældelsesfristen kan løbe over adskilligt over 2 Aar. Dens Længde afhænger altsaa af, hvornaar der har været Rigsdagsvalg.

Begge Udvalgets Grupper har i øvrigt ønsket at fastslaa, at dersom der sammentræder en ny Rigsdag, forinden de to Aar er forløbet, og der af denne nye Rigsdag træffes positiv Beslutning om, at der ikke skal gøres Ansvar gældende, saa er Ansvar for dette Forhold bortfaldet, uanset om de to Aar ikke fuldt ud er forløbet. Jeg tror, det er en Ændring, man fra alle Sider vil anse for naturlig og rigtig.